மின் தொடர்; சேலை புடவையில் இன்று அமைத்துக் கொண்டது போல ஏதோ அமைத்து வைத்தது * ஏழும் வண்டிச் சக்கரத்தின் கம்பைக் கொத்தது போல சடசட வென்று வாராக் வைப்பான் *

<u>அம்பராமணிய கவம்:</u> என்ன மாயத்தம்! என்ன அழகு! என்ன லாவண்யம்! இங்குள்ள வேற்றுமையான் அழகே அழகு! வாத்தியாசத்தின் லாவண்யமே லாவண்யம்! ஒற்றுமை என்பது உள்ளைவிட்டு யாதொன்றும் அதைப் பொய்ப்பித்தே வேற்றுமை என்பதுதான் வெளிக்கைப் பிரகாசிக்கிறது. ப்ரபஞ்சத்திலே ஜீவராசிகளின் ஆச்சரியமான வேற்றுமையால் அழுந்து கிடக்கின்றன. மனித வர்க்கத்திலே ஒருவர் முகம் போல் மற்றொருவர் முகம் இல்லை. ஒருவர் நடையைப் போல் மற்றொருவர் நடையில்லை. ஒருவர் சிவனம் போல் இன்னொருவர் சிவனம் இல்லை. மனிதன் ஒரேவிதமான ஜானேந்திரியங்கள் பெற்றிருந்தாலும் அவ்விந்திரியங்களின் போக்குகளும் தன்மைகளும் வெவ்வேறாகத்தான் இருக்கின்றன. உலகின் ஆதாரமாயுள்ளது வேற்றுமையே எப்பொழுது ஒன்று என்று ஏற்பட்டுவிட்டதோ அப்பொழுதே வேற்றுமையும் ஏற்படும் என்பது நிச்சயம் * சரித்திரத்தில் அபிமானம் உள்ளவரால் உலகத்திலேயுள்ள சகல வஸ்துகளிடத்தும் அபிமானம் ஏற்படத்தான் செய்யும். இந்த அபிமானம் நீங்க வேண்டுமானால் மனிதன் சர்வபரித்தியாகமுள்ளவனாக வேண்டும் * எப்பொழுது எங்கே சுதந்திரம் கெடுக்கப்படுகின்றதோ எங்கே நசுக்கப்பட பெற்றிருக்கப்படுகின்றதோ அங்கே மிஞ்சும் **

<u>நாடோடி இலக்கியம்:</u> இழந்தைகளின் உள்ளத்தில் இதைக்கொள்ளைப் புரிந்தவனையே; சோகத்தில் ஆழ்த்தச் செய்வன ஏன. * மிகவும் கூர்மையான சொல் படைத்தவர்களை எஃகு சொல் படைத்தவர்கள் என்று சொல்லுவதுண்டு * பல ஏதுகளை ஒவ்வொரு தேன்றித் செல்லும் தூக்கங்களுக்கு ராமபாணம் என்று சொல்லுவதுண்டு * கல்லாத பேர்களே நல்லவர்கள். அதிகமாக படிக்கப்படிக்க மனிதனுக்கு வாதத்திலும் தர்க்கத்திலும் புத்தி போகிறது. எதுவானாலும் எப்படியாவது வாயை அடக்கி அவன் மனைத்தின் தான் சந்தோஷப்பட வேண்டும் என்று நினைக்கிறான் * அந்த நாள் இந்த நாள் என்று தெரியாதவனை ஒவ்வொரு நாளும் அந்திய காலமே * தைப் பொங்கல் விருந்துக்கு அறிகுறி. பழமும் தேனும் பருந்து சென்றன என்ற திருப்பத்துக்கு அடையாள நாள். வீடெல்லாம் வளைக்கிச் சுண்ணாம்பும் செம்மண்ணும் இட்டு அழகு பண்ணுவது நம் நாட்டவர் வழக்கம். * தன் வீட்டிலே விளைந்த நெல்லும் கரும்பும் நிலமை யாலே வசாவும் புசவன் யாதும் அவனுடைய மனைவியும் மனத்திலும் இன்பப் பொங்கல் உண்டாக்கின்றன * மருந்தைத் தேனில் குழைத்துப் புகட்டும் தாய் போல அவனுக்கு அவள் சிங்காரமாக உபதேசித்தான் * துணைகள் வரவர மனிதனின் பெற்றி பெருகிறது; கிலேசம் வளம்பருகிறது * பலர் ஒன்று சேர்ந்து அநுபவிக்கும் போது துன்பத்திற்கு வலி குறைகிறது * மாறுகைத் தெழும்படி அவமானம் அடைவது மனிதர்கள் பொறுக்கத் தகாத நிகழ்ச்சி. *

<u>மணியான் உரிமை:</u> இவ்விழுப் புண்கள் சோழன் அளிப்பவை. வாழட்டும்! யான் பெற்ற தோல்வி கெட்டும் வலைவாகட்டும். இது புதுச் செம்புனல் போல் வழியட்டும்! என் உடம்பு புதிதாகட்டும்! மானம் இதுதி ஊறட்டும்! * சோறுண்டு, வயலின் இனி மழலை கேட்டு அமையும் சோழ படையினர், இதுவன்றோ, பொருநர் புதுமழைக்கும் கேட்க இனியாய் சோர மறவர் போலும் தகைமை யுடையரல்லர் * கடலன்ன தானையும் மலையன்ன யானையும் உடைய சேரனும், பகைவன் நாட்டகத்துச் சென்று பொருதல் கூடாது; மலையோரும் பாறைந்த மண்ணில் யாரையும் வெல்லும் வலியோராவர் * கல்லாதவர்களே அரசன் காவலுக்குத் தக்கவர்கள் எனக் கருதியே சோழனும் இவனை வைத்திருக்கின்றான் * எதிர்மறை யாண்டு ஆழுன் உடன்பட்டதன் போல இவ்வாவர் அறியாமையாண்டு ஒருவருக்கு ஊறிவைப் பிறப்பிக்கலும் * மன்னுயிர்க்கு எமன் நீங்களோ * ஆக்கம் யாரையும் கேட்டுக் கொண்டா உண்டாகும். மனிதனுக்கு பிறந்தவன் எதையும் பாராது இவ்வகையேண்டும் * நீவாழ விடியாயில்லை; வாதி வாழ நீ இக்கின்றாய் * மார்பு வழியாக ஏற்பட்ட விழுப்புண்ணையும், புறப்புண்ணெனக் கருதி, நாணம் மையுடைய என் யாக்கை வீழ்க, என் ஆயுள் கெடுக என்று, தானே உயிர் நீத்த மானவீரன் தன் சோர் செத்தவன் அன்றோ! * பகைவர் ஆற்றல் மறுத்து அவர் பொன்னையும் இலையுங் கொள்ள நினைப்பதல்லது, அவனையே கொல்ல நினையார் * வான் பொய்ப்பினும் தான் பொய்யாக் காவிரி ஆழ் சோழநாட்டிலே * இவனையாவரை மானமுடையவராக்கவும், தம்மோர் கோலைக்கும் நல்லவராக்கவும் நினை செய்கின்றோம் * பிச்சைக்கு ஏழை ஆடு கிடையானுக்கு இல்லை எனும் இவனன் போல * மலை என்ற சொல் இனியது. அதனுப் பொன்னின் மாப்பிறும் உயர்த்திடும் பொருது *